

[Honoré.]

Et stort antal lønmodtagere skifter hvert år stilling. Derfor kunne man således hurtigt reducere arbejdsløsheden. Naturligvis skulle man i størst muligt omfang prøve at gennemføre en sådan ordning som et tilbud til den enkelte, ikke som noget obligatorisk.

Det bedste ville være, hvis organisationerne på arbejdsmarkedet frivilligt medvirker til at afskaffe arbejdsløsheden eller dele deraf gennem øget deltid, men dersom de svigter, kan en lovgivning være ønskelig. Man kan også overveje det økonomiske incitament, idet organisationer, der ikke vil være med til således at afskaffe arbejdsløsheden, retfærdigvis kunne tænkes at måtte udrede en større andel af arbejdsløshedsdagpengene.

For at gøre deltidsbeskæftigelse attraktiv for den enkelte må overgang til deltid ikke være et handicap i karrieremæssig henseende. Jeg har med tilfredshed noteret, at dette er præciseret inden for statens område. Det er ligeledes klart, at man må optage forhandlinger med organisationerne om deres ønsker med hensyn til, hvordan deltidsbeskæftigelse skal fungere i forhold til heltidsbeskæftigelse, f. eks. hvad angår arbejdspræstationer.

Der kan sikkert opnås ret store resultater ved foranstaltninger, der er af ret ukompliceret karakter, og som har et anerkendt socialt sigte. Et eksempel herpå er deltidsarbejde efter overstået barselhvile, hvor man kunne skabe en lovfæstet ret til barselhvile, indtil barnet var nogle år gammelt.

Jeg har ladet mig fortælle, at hvis en arbejdsløs opnår deltidsbeskæftigelse, er han eller hun tvunget til at forlade det, når der bliver en heltidsstilling ledig, som vedkommende kan udfylde. Hvis dette er rigtigt, burde man så ikke ophæve denne tvang?

Fordeling af beskæftigelse forudsætter naturligvis, at der er beskæftigelse at fordele. Den månedlange konflikt på Berlingske Tidende truer efterhånden denne arbejdsplads' overlevelse. Jeg har en mistanke om, at der ud over de faglige ønsker hos nogle er et politisk ønske om at ødelægge Berlingeren, fordi den er et stort talerør for det privatkapitalistiske samfund, som man vil ødelægge. Kampen imod Berlingeren er en ødelæggelseskamp imod det kapitalistiske samfund, i hvert fald for nogle.

Blandt de personer, der støtter typograferne, er ikke blot, hvad statsministeren forleden kaldte professionelle ballademagere, men hvad man vel nok kan kalde regulære gangstere. Det er blevet oplyst over for mig fra Bladkompagniet i dag, at lastbiler i de sidste dage er blevet standset på åben gade, ved at biler er kørt ind foran dem og har umuliggjort, at de kørte videre. Derefter er chauffører i Bladkompagniets lastbiler blevet tvunget til at aflevere deres eksemplarer af Berlingske Tidende til disse avisgangstere, som derefter er forsvundet med dem. Også andre røverimetoder er anvendt. I alt har personer, avisgangstere, fra-røvet Bladkompagniet 4.250 aviser i går og et endnu større antal i forgårs. En anden metode, bladgangstere betjener sig af, er at tvinge chaufførerne til at køre hjem til pakkecentralen med Berlingske Tidende, før de får lov til at aflevere andre blade i kiosker og lignende steder.

Dette har nu stået på et par dage, men justitsministeren har bare siddet med hænderne i skødet og fortalt den undrende og foragede befolkning, at dette skam ikke var hans bord. Ved justitsministeren da ikke, at kompetence og ansvar følges ad? Anser justitsministeren som politiets øverste myndighed sig inkompetent til at instruere sine politimestre om at sætte det fornødne mandskab ind for at komme ulovligheder og gangsterlignende tilstande til livs? Uden at overdrive kan jeg roligt sige, at de sidste dages passivitet fra ministerens side ikke har styrket kristeligt folkepartis tillid til landets justitsminister.

En ændret fordeling af beskæftigelsen forudsætter, som jeg tidligere nævnte, at der overhovedet er arbejdspladser at fordele. Overenskomststridige aktioner truer arbejdspladserne. Samfundet er imidlertid ikke neutralt i arbejdskonflikten, men favoriserer den ene af parterne. Da jeg anser dette for en helt uacceptabel tilstand, skal jeg på kristeligt folkepartis vegne fremsætte følgende:

Forslag om motiveret dagsorden.

»I det folketingset konstaterer

at overenskomststridige eller lovstridige aktioner kan udgøre en trussel imod virksomheders overlevelsesmulighed og evne til at tilbyde arbejdspladser,

at samfundet igennem bistandsloven yder